

Aki magának gyűjt

Minden földművelő, mezőgazdászából élő ember azt szeretné, hogy az történjen vele, ami az evangéliumi példabeszédben szereplő emberrel: bőséges termést hozzon a földje. Legalábbis a történet kezdetén sokan szívesen azonosulnának vele, hiszen amúgy is gazdag, vagyonos ember, akinek ráadásul szerencséje van, ismét gazdagabb lett a kiváló termésnek köszönhetően. A példázat vége felé már kevésbé szeretnénk a helyében lenni, amikor földi javait hátrahagyva eltávozik az életből és számon kéri őt Isten, s bizony nem sok jóra számíthat a túlvilágon.

Mi a gond ezzel az emberrel? A bőséges termés új helyzet elé állítja őt. Valamit lépnie kell, döntést kell hoznia, hogy mit tegyen ebben a számára is váratlan helyzetben. Az esztelen gazdag magában beszél, önmagával beszél meg, hogy mi volna a jó megoldás. Láthatjuk, hogy nincs kihez fordulnia, nincs kitől tanácsot kérnie. Talán éppen növekvő gazdagsága, szépen gyarapodó vagyona

miatt vesztette el korábbi barátait. Mert nem figyelt már az emberekre és emberi kapcsolataira, hanem kizárólag csak anyagi javainak élt. Úgy tűnik, hogy családja sincs, hiszen nem szerettei életét akarja jobbra tenni vagyonából, hanem csak magának gyűjt. Magányos helyzetéhez korábbi sorozatos hibái vezettek, amelyet az tetéz, hogy Istennel sincs semmilyen kapcsolata.

Döntése előtt tehát nem kérdezi meg Istent, s ezt úgy is mondhatnánk, hogy

nem imádkozik. Miként az sem jutott eszébe, hogy esetleg hálát adjon Istennek a bőséges termésért, ugyanúgy arra sem gondol, hogy tanácsot, útmutatást kérjen tőle. Ezen a ponton már kezdjük megérteni, hogy mi is a gond ezzel az emberrel. Nem az a baj, hogy gazdag, hiszen anyagi javaiból akár segíthetne másokat. Azért esztelen ez az ember, mert nem vette észre, hogy a gazdagság elfordította őt az emberektől és elszakította őt Istentől. Lám, ide vezet a vagyon gyűjtése.

Istenben gazdagodjunk

A gazdag ember esztelensége, ostobasága abban is megmutatkozik, hogy szeretné a jövőjét biztosítani.

Mondhatnánk, hogy előrelátó, megfontolt ember, de esetében nem erről van szó, mert csak evilági jövőjére, az elkövetkezendő esztendőkre gondol és nem végső sorsára, nem a túlvilági jövőre, nem az örökkévalóságra. Amilyen jövőre ő gondol, abban nincs helye Istennek. Jövőnket mi sem láthatjuk előre. Azt viszont kérhetjük imáinkban, hogy Isten velünk legyen hátralevő napjainkban. Persze szabad tervezgetni és álmokat szövögetni, de közben ne feledkezzünk meg arról, hogy az idő múlik, egyre kevesebb időnk van arra, hogy Istenben gazdagodjunk, s ezzel biztosítsuk örökké tartó jövőnket, örök életünket.

Lelki kincsek

Urunk, Jézus Krisztus! Az anyagi javak gyűjtése helyett te az Istenben való gazdagodást és a lelkiekben való bővelkedést ajánlod nekünk.

A jóság, a szelídség, a türelem, a megbocsátás, a békeségre való törekvés, a szeretet gyakorlása, az alázatosság, az odafigyelés, az együttérzés, az engedelmesség és más lelki javak mind-mind olyan kincsek, amelyek sosem mennek ki a divatból, nem számítanak idejétmúlnak és elavultnak. E kincsekből akkor sem fogyunk ki, ha pazarlóan adjuk őket másoknak.

Segíts minket, hogy felfedezzük a lelki gazdagság értékét! Segíts, hogy soha ne feledkezzünk meg arról, hogy életünk végén el kell számolnunk javainkkal.

Évközi 18.

vasárnap

Préd 1,2; 2,21-23
Kol 3,1-5; 9-11
Lk 12,13-21

Hétfő

Jer 28,1-17
Mt 14,13-17

Kedd

Jer 30,1-2.12-15
18.22
Mt 15,1-2.10-14

Szerda

Jer 31,1-7
Mt 15,21-28

Csütörtök

Jer 31,31-34
Mt 16,13-23

Péntek

Náh 2,1.3; 3,1-3.6-7
Mt 16,24-28

Szombat, Urunk

színeváltozása
Dán 7,9-10.13-14
2Pét 1,16-19
Lk 9,28b-36

Évközi 19.

vasárnap

Böles 18,6-9
Zsid 11,1-2; 8-19
Lk 12,32-48